

آگاهی، نگرش و آمادگی به عمل ماماهاى شاغل در استان کرمان در زمینه مامایی جامعه نگر، ۱۳۸۱

افسر فرود^۱، دکتر افسانه فرود^۲

چکیده

زمینه و هدف: به منظور پیشگیری از مرگ و میر و معلولیت های مادران، ماماها باید قادر به اجرای مراقبت های جامعه نگر برای زنان و خانواده هایشان باشند. بدین منظور بررسی آگاهی، نگرش و آمادگی به عمل ماماها در مورد مامایی جامعه نگر هدف اصلی این پژوهش بود.

روش کار: در این مطالعه توصیفی مقطعی که در سال ۱۳۸۱ انجام شد. کلیه ماماهاى شاغل در بیمارستان ها و مراکز بهداشتی و درمانی استان کرمان که ۲۸۰ نفر بودند، به عنوان نمونه های مورد پژوهش انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه بود که در دو قسمت تنظیم شد. قسمت اول شامل سئوالاتی جهت توصیف مشخصات نمونه ها بود و در قسمت دوم سئوالاتی جهت سنجش سطح آگاهی، نگرش و آمادگی به عمل نمونه ها در مورد مامایی جامعه نگر طرح گردید. در تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون های کای دو و همبستگی استفاده شد.

یافته ها: در ارزیابی آگاهی نمونه ها در مورد مامایی جامعه نگر با میانگین نمره آگاهی ۲۱/۱۳، تنها ۱۶/۴٪ از واحدها سطح آگاهی خوبی در این زمینه داشتند. در رابطه با نوع نگرش، میانگین نگرش افراد مورد بررسی ۷۷/۰۷ بوده و این در حالی است که ۶۱/۸٪ نمونه ها نگرش مثبت نسبت به مامایی جامعه نگر داشتند. ۷۹/۲٪ از واحدها آمادگی خود را برای فعالیت در قالب مامایی جامعه نگر ابراز داشتند.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج سطح آگاهی و نگرش واحدهای مورد بررسی، لزوم تقویت و ارتقای دانش حرفه ای ماماها در این حوزه جدید فعالیت مامایی ضروری به نظر می رسد و با توجه به اعلام آمادگی اکثریت ماماهاى شاغل برای شرکت در مامایی جامعه نگر جهت بهبود وضعیت بهداشتی زنان و کودکان اکثر برنامه های آموزشی باید در متن جامعه صورت پذیرد.

واژه های کلیدی: مامایی جامعه نگر، آگاهی، نگرش، آمادگی به عمل